

JAK ZORGANIZOWAĆ CAMPING

Poradnik

Spis treści

1. Wstęp
2. Definicja i podział campingów
3. Organizacja campingu
 - 3.1. Wymagania organizacyjne
 - 3.2. Wybór terenu pod budowę campingu
 - 3.3. Zagospodarowanie terenu
4. Elementy zagospodarowania
 - 4.1. Stanowiska obozowania
 - 4.2. Urządzenia higieniczno-sanitarne
 - 4.3. Stanowisko do zlewu ustępów carawaningowych (WC chemiczne)
 - 4.4. Kuchnia turystyczna
 - 4.5. Punkt pierwszej pomocy
 - 4.6. Sprzęt przeciwpożarowy i instrukcja bezpieczeństwa pożarowego
 - 4.7. Drogi i ścieżki dla pieszych
 - 4.8. Urządzenia rekreacyjne
 - 4.9. Oznakowanie zewnętrzne i wewnętrzne
 - 4.10. Pozostałe urządzenia
5. Budowa obiektów na campingu
 - 5.1. Recepcja
 - 5.2. Świetlica
 - 5.3. Baza stała
6. Pozostałe
 - 6.1. Parking przy recepcji
 - 6.2. Dodatkowe wymagania uwzględniające potrzeby osób z niepełnosprawnościami
7. Usługi
 - 7.1. Usługi gastronomiczne
 - 7.2. Usługi rekreacyjno-sportowe
 - 7.3. Inne usługi
8. Kategoryzacja
9. Regulacje prawne
10. Załączniki
 - 10.1. Wzór tablicy zewnętrznej campingu
 - 10.2. Stanowisko do zlewu ustępów carawaningowych (WC chemiczne)
 - 10.3. Przykładowy regulamin pobytu

1. Wstęp

Turystyka campingowa spełnia wymogi nowoczesnego, aktywnego wypoczynku w bezpośrednim kontakcie ze środowiskiem naturalnym. Uprawianie turystyki campingowej korzystnie wpływa na zdrowie turysty, dając możliwość bezpośredniego kontaktu z naturą i oderwania się od stresów dnia codziennego. Jest ona ponadto najbardziej rodzinną formą turystyki.

Turystykę campingową uprawia na świecie wiele milionów turystów, korzystając z kilkudziesięciu tysięcy campingów zlokalizowanych na całym świecie. Z roku na rok również w Polsce wzrasta zainteresowanie tą formą turystyki.

W Polsce funkcjonuje aktualnie około 250 obiektów świadczących usługi campingowe, w tym 121 campingów posiadających kategorię od kat. * do kat. ****.

Niskie koszty budowy campingów oraz nieskomplikowane procedury związane z ich budową powodują, że coraz więcej osób prawnych i fizycznych wykazuje zainteresowanie budową campingów w Polsce.

Niniejszy poradnik w sposób przejrzysty i dostępny dla każdego prezentuje informacje dotyczące utworzenia, budowy i zagospodarowania campingu.

2. Definicja i podział campingów

Ustawa o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 238)¹ stanowi podstawowy akt normatywny regulujący zagadnienia związane z turystyką campingową.

Zgodnie z definicją zawartą w ww. ustawie campingi/kempingi², podobnie jak hotele, motele, pensjonaty, domy wycieczkowe i schroniska, należą do grupy obiektów hotelarskich.

Campingi/kempingi to obiekty strzeżone, umożliwiające nocleg w namiotach, samochodach mieszkalnych (campobusach) i przyczepach samochodowych, przyrządzanie posiłków, parkowanie samochodów, a także świadczące usługi związane z pobytem klientów. Obiekty te mogą dodatkowo umożliwiać nocleg w domkach turystycznych lub innych obiektach stałych.

Z powyższej definicji campingu wynika, że camping powinien posiadać stanowiska dla namiotów, przyczep i samochodów mieszkalnych (campobusów), zaś baza stała na campingu (domki turystyczne, pawilony, hotele itp.) ma charakter fakultatywny (może znajdować się na campingu, lecz nie musi).

Ustawa wyróżnia cztery kategorie campingów oznaczone gwiazdkami. Najniższa kategoria to jedna gwiazdka (*), najwyższa kategoria to cztery gwiazdki (****).

Wymagania co do wielkości obiektu, jego wyposażenia oraz zakresu świadczonych usług ujęte są w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie.

3. Organizacja campingu

3.1. Wymagania organizacyjne

Przystępując do organizacji campingu, przyszły właściciel powinien zapoznać się z lokalnym planem zagospodarowania przewidzianym dla terenu, na którym planuje zorganizować camping. Zamierzona inwestycja musi być zgodna z planem zagospodarowania terenu, na którym ma powstać camping.

¹ Wszystkie aktualnie obowiązujące akty prawne, o których mowa w tekście, przydatne przy budowie campingów, wymienione są w rozdziale 9 „Regulacje prawne”.

² W polskim nazewnictwie można używać wymiennie nazwy „camping” lub „kemping”.

Sprawy związane z realizacją budowy campingu reguluje ustawa „Prawo budowlane” (Dz. U. z 2019 r., poz.1186, tekst ujednolicony).

Wypis z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego to jeden z dokumentów, który należy złożyć do wniosku o wydanie pozwolenia na budowę. Kolejnym bardzo ważnym dokumentem jest projekt budowlany.

3.2. Wybór terenu pod budowę campingu

Decyzja o lokalizacji campingu powinna być poprzedzona szczegółową analizą ruchu turystycznego i prognozami jego rozwoju w danym regionie w ciągu najbliższych lat. Analiza ta służyć będzie ocenie, czy inwestycja campingowa będzie przynosiła dochody i czy zwrócić się poniesione koszty.

Należy pamiętać, że popyt turystyczny cechuje zjawisko sezonowości, uzależnione od czynników przyrodniczych, lokalnych zasobów walorów turystycznych i turystycznego zagospodarowania. Są ośrodki koncentrujące ruch turystyczny praktycznie cały rok, np. miejscowości uzdrowiskowe, w górach istnieją dwa sezony: letni i zimowy, nad morzem natomiast sezon turystyczny trwa zaledwie 3-6 miesięcy.

Lokalizacja przyszłego campingu powinna być powiązana z głównymi szlakami komunikacyjnymi (warunki dojazdu). Istotnym czynnikiem przy wyborze terenu pod przyszły camping jest możliwość doprowadzenia mediów: energii elektrycznej i wody oraz możliwość odprowadzenia ścieków. Należy pamiętać, że zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami camping powinien być zlokalizowany poza 100-metrowym pasem przybrzeżnych śródlądowych zbiorników wodnych, z wyjątkiem campingów obsługujących turystykę wodną.

Teren na camping powinien zapewnić turystom właściwe warunki pobytu.

Przy wyborze terenu pod budowę campingu należy uwzględnić również inne czynniki, takie jak:

1. Walory turystyczne – przez pojęcie to rozumie się specyficzne cechy i elementy środowiska naturalnego oraz przejawy działalności człowieka, które stanowią przedmiot zainteresowania turystów.

Walorami są zabytki kultury materialnej lub niematerialnej, a także obiekty współczesnego budownictwa, które wzbudzają zainteresowanie turystów.

2. Walory wypoczynkowe i krajoznawcze – stwarzają możliwość regeneracji sił i odpoczynku. Sprzyjać temu będzie: czyste powietrze, cisza, niewielki stopień urbanizacji, walory widokowe krajobrazu, warunki do uprawiania wypoczynku: wędrówek pieszych, rowerowych, wodnych, uprawiania sportów zimowych oraz warunki bioklimatyczne i lokalizacja campingu z dala od źródeł hałasu oraz uciążliwych i szkodliwych wyziewów przemysłowych.

3. Walory kulturowe – stworzone przez człowieka obiekty kultury materialnej i niematerialnej, powstałe w procesie historycznego rozwoju, takie jak: zabytki architektury i budownictwa, dzieła kultury ludowej, a także walory współczesnych osiągnięć człowieka: obiekty współczesnej techniki, nauki, gospodarki. O ich atrakcyjności turystycznej decyduje unikatowość, niezwykłość, niepowtarzalność.

Możliwość wejścia na rynek turystyczny uzależniona jest od różnych czynników, nie tylko od walorów turystycznych danej miejscowości, ale również od infrastruktury – komunikacyjnej, noclegowej, żywieniowej, która umożliwia przyjazd i przebywanie turystów na danym terenie. Równie ważnym czynnikiem jest organizacja obsługi turystów w miejscu pobytu. Ponadto region lub miejscowość turystyczna musi mieć ogólną infrastrukturę komunalną i usługową: handlową, urządzenia łączności, urządzenia związane z ochroną środowiska, jak również infrastrukturę społeczną: instytucje ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, porządku publicznego itp.

Istotnym elementem przy budowie nowego campingu są również warunki tworzone przez władze lokalne, które mogą sprzyjać rozwojowi tego typu placówek poprzez odpowiedni system podatkowy,

politykę preferencyjnych kredytów, udzielanie koncesji na działalność w zakresie obsługi ruchu turystycznego itp. W skali kraju istotna jest stabilność gospodarcza i prawodawstwo dotyczące działalności gospodarczej, kursy walut itp. Należy zwrócić uwagę, czy występują ograniczenia o charakterze rynkowym (wielkość i struktura konkurencji, liczba i rodzaj przedsiębiorców działających na danym terenie, ich zasięg obsługi oraz pozycja na rynku).

Do budowy campingu można przystąpić po otrzymaniu wymaganych pozwoleń na budowę i doprowadzeniu mediów na działkę.

Powierzchnia campingu powinna uwzględniać lokalizację stanowisk obozowania i odpowiednią przestrzeń na budynki, drogi oraz powierzchnie do rekreacji.

Stanowiska obozowania powinny znajdować się na terenie płaskim, najlepiej trawiastym. Podłoże powinno przepuszczać wodę, w przeciwnym wypadku należy zadbać o odwadnianie terenu. Podłoże nie powinno być skaliste lub kamieniste.

Istotną rolę przy lokalizacji campingu odgrywa dogodny i bezkolizyjny dojazd z nawierzchnią utwardzoną. Należy pamiętać, że z campingu korzystać będą również turyści posiadający duże samochody, przyczepy i samochody mieszkalne (campery). Cały teren powinien być ogrodzony, aby uniemożliwić pobyt osobom niepożądanym.

Ważnym elementem w kształtowaniu przestrzennym campingu jest zieleń, która chroni turystę przed wiatrem, a także izoluje od źródeł hałasu.

Tworząc camping, najlepiej zgłosić się do właściwego terytorialnie urzędu marszałkowskiego. Tam zainteresowany znajdzie wymagane wnioski, które trzeba złożyć, i wszelkie informacje istotne dla początkujących. Co ważne, trzeba być na bieżąco z kwestiami prawnymi – nie tylko w momencie zakładania campingu, ale przez cały okres budowy i prowadzenia obiektu, ponieważ prawo się zmienia.

3.3. Zagospodarowanie terenu

Po dokonaniu wyboru terenu przyszły właściciel prowadzący camping musi zdecydować, czy będzie to obiekt przeznaczony wyłącznie dla turystów namiotowych, turystów z przyczepami i samochodami mieszkalnymi (camperami), czy też dodatkowo będzie zawierał bazę stałą.

Przyszły właściciel powinien również podjąć decyzję, jakiej kategorii będzie nowy camping. Camping jest szczególnym obiektem hotelarskim. W zależności od tego, do której kategorii zostanie zakwalifikowany, musi spełniać odpowiednie wymagania określone przepisami prawa. Szczegółowe informacje co do zagospodarowania w zależności od funkcji, kategorii i wielkości zawiera Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie oraz Załącznik nr 3 do Rozporządzenia „Wymagania co do wyposażenia oraz zakresu świadczonych usług dla kempingów (campingów) i pól biwakowych” i „Wymagania co do wyposażenia dla stałej bazy noclegowej na kempingach (campingach)”. Ujednolicony tekst ww. Rozporządzenia wraz z Załącznikiem nr 3 zawiera Obwieszczenie Ministra Sportu i Turystyki z 26 października 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie (Dz. U. z 2017 r., poz. 2166).

Rozpoczynając budowę campingu należy zapoznać się szczegółowo z podstawowymi wskaźnikami normującymi wielkość i rodzaj campingu.

3.3.1. Bezkolizyjny dojazd

Dojazd do campingu powinien być dogodny i bezkolizyjny, z nawierzchnią utwardzoną. Należy zapewnić dojazd i dojazd umożliwiający dostęp do drogi publicznej zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (treść ujednoliconego Rozporządzenia zawarta jest w Obwieszczeniu Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 8 kwietnia 2019 r. – Dz. U. z 2019 r., poz. 1065).

3.3.2. Ogrodzenie

Teren campingu, niezależnie od kategorii, winien być trwale ogrodzony. Rodzaj ogrodzenia jest sprawą wewnętrzną właściciela campingu i zależy od jego pomysłu.

Należy pamiętać, że ogrodzenie powinno być na tyle trwałe, aby uniemożliwiało bezpośrednie wejście na camping, poza przeznaczonym do tego celu wjazdem, wyjazdem i wejściem. Wysokość ogrodzenia i materiał, z którego jest wykonane, zależy wyłącznie od projektu i wykonawcy. Kwestie dotyczące ogrodzenia uregulowane są szczegółowo w ww. Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r.

Przykład ogrodzenia campingu

3.3.3. Dozór

Ważnym wymogiem, który muszą spełnić wszystkie campingi, jest zapewnienie dozoru. W zależności od funkcji campingu, jego wielkości i położenia, dozór ten ograniczyć można jedynie do kontroli bramy wjazdowej przez całą dobę. Sprawy związane z zapewnieniem ochrony i bezpieczeństwa na campingu reguluje Ustawa o ochronie osób i mienia (Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 listopada 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie osób i mienia – Dz. U. z 2017 r., poz. 2213). Określa ona zasady tworzenia i funkcjonowania służb ochrony, zasady prowadzenia działalności gospodarczej w tym zakresie, wymagane kwalifikacje i uprawnienia do działania.

Na campingach małych, prowadzonych najczęściej systemem rodzinnym, zazwyczaj nie stosuje się ochrony w formie wynajętych odpowiednich służb ochroniarskich, ale ochronę campingu przejmują na siebie właściciele obiektu, czy to np. w postaci ogólnego nadzoru w ciągu dnia i dozorczy przy bramie wjazdowej, czy poprzez zamknięcie bramy wjazdowej na noc lub poprzez stałe dobowe dyżury.

Dozorowany wjazd na camping – po lewej stronie budka dozoru

3.3.4. Oświetlenie

Teren campingu powinien być oświetlony zgodnie z obowiązującymi przepisami. Zaleca się, aby oświetlone były przede wszystkim:

1. recepcja i parking przy recepcji,
2. obiekty kubaturowe powszechnego użytku (bloki sanitarne, świetlica, kuchnia turystyczna),
3. ciągi główne (drogi dojazdowe do stanowisk i ciągi piesze),
4. punkty gastronomiczne.

3.3.5. Zaopatrzenie w wodę

Woda winna zostać doprowadzona do wszystkich niezbędnych urządzeń na campingu (sanitariaty, kuchnia turystyczna, punkty poboru wody, sanitariaty w domkach i innych obiektach).

Zaopatrzenie w wodę na campingu następuje przez włączenie sieci campingu do istniejącej sieci wodociągowej, a w przypadku usytuowania campingu poza możliwością dołączenia do takiej sieci camping musi mieć własne ujęcie wody. Tym samym odprowadzenie ścieków następuje przez podłączenie urządzeń kanalizacyjnych campingu do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w razie jej braku, przez budowę własnych urządzeń lokalnych.

Jeżeli chodzi o własne ujęcie wody, to odległość studni i oczyszczalni, w granicach działki, należy przyjąć według prawa budowlanego.

Woda na campingu przeznaczona jest do celów konsumpcyjnych, sanitarnych, gospodarczych i przeciwpożarowych. Punkty poboru wody powinny dostarczać wodę zdatną do picia. Studnie otwarte i czerpalne są wykluczone.

Ciepła woda bieżąca w urządzeniach winna być dostarczana do urządzeń zgodnie z wymogami dla danej kategorii campingu.

Camping zobowiązany jest do zapewnienia wody pitnej, wody do prania i gotowania, jak również wody do sanitariatów. Wszystkie stanowiska poboru wody muszą być wyraźnie oznakowane. Punkty poboru wody pitnej nie powinny znajdować się w budynkach sanitarnych.

Instalacje wodno-kanalizacyjne prowadzone na terenie campingu muszą odpowiadać polskim normom i przepisom prawa. Wymagania dotyczące instalacji wodno-kanalizacyjnej do przesyłu i odbioru wody określa Polska Norma PN-EN 806-1.

3.3.6. Instalacja elektryczna

Instalacja elektryczna na campingu powinna być doprowadzona do wszystkich obiektów i urządzeń na campingu, do carawaningowych i motocarawaningowych stanowisk obozowania oraz do oświetlenia terenu.

W pomieszczeniach narażonych na zawilgocenie należy stosować instalację hermetyczną, natomiast w pomieszczeniach gospodarczych, takich jak: hydrofornia, własne ujęcia wody, podgrzewacze wody, należy doprowadzić instalację siłową 380/230 V.

Na terenie przeznaczonym do ustawiania przyczep i samochodów mieszkalnych (carawaningowe i motocarawaningowe stanowiska obozowania) powinna znajdować się odpowiednia ilość złączy elektrycznych (podłączy elektrycznych) umożliwiających poszczególnym jednostkom swobodne podłączenie do energii elektrycznej.

Wszystkie instalacje elektryczne na terenie campingu muszą być zgodne z polskimi normami i przepisami prawa. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji na campingach reguluje Polska Norma PN-IEC 60364-7-708. Decyzję o dopuszczeniu do użytkowania instalacji elektrycznej na campingu podejmuje właściwy Zakład Energetyczny.

Zgodnie z § 180 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. (Dz. U. nr 75, poz. 690, z późn. zm.) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, instalacje i urządzenia elektryczne przy zachowaniu przepisów rozporządzenia, przepisów odrębnych dotyczących dostarczania energii, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy powinny zapewniać:

1. ciągłą dostawę energii elektrycznej o odpowiednich parametrach technicznych, stosownie do potrzeb użytkowych,
2. bezpieczeństwo użytkowania, a przede wszystkim ochronę przed porażeniem prądem elektrycznym, przepięciami łączeniowymi i atmosferycznymi, powstaniem pożaru, wybuchem i innymi szkodami,
3. ochronę środowiska przed skażeniem i emitowaniem niedopuszczalnego poziomu drgań, hałasu oraz oddziaływaniem pola elektromagnetycznego,
4. spełnienie wymagań przepisów dotyczących projektowania i budowy instalacji i urządzeń elektrycznych oraz Polskich Norm.

Opinię o sposobie zabezpieczenia energetycznego wydaje właściwy terytorialnie urząd.

3.3.7. Wymagania przeciwpożarowe

Każdy z campingów musi również spełniać odpowiednie wymagania przeciwpożarowe. Podstawowe znaczenie mają tu przepisy Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2019 r., poz. 67).

3.3.8. Instalacja gazowa

Sieć gazową – w przypadku istnienia jej na campingu – należy doprowadzić do urządzeń podgrzewania wody i do kuchni turystycznej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3.3.9. Instalacja piorunochronowa

Powinna być wykonana w przypadku gdy wskaźnik zagrożenia piorunowego W jest większy od 1 ($W > 1$).

3.3.10. Gospodarka odpadami

Odprowadzenie ścieków następuje przez podłączenie urządzeń kanalizacyjnych campingu do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w razie jej braku, przez budowę własnych urządzeń lokalnych.

Odpady nieużytkowe należy gromadzić w oddzielnych zasobnikach typu komunalnego lub w specjalnych zbiornikach zamykanych umieszczonych na obrzeżu terenu zagospodarowania, najlepiej

w rejonie wejścia czy wjazdu (Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2019 r., poz. 1403).

3.3.11. Wymagania sanitarne

Wymagania sanitarne dla campingów reguluje Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku o usługach turystycznych oraz Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie (Obwieszczenie Ministra Sportu i Turystyki z 26 października 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie – Dz. U. z 2017 r., poz. 2166).

Właściciele campingów są obowiązani utrzymywać obiekty w stanie sanitarnym nienaruszającym wymagań higienicznych i zdrowotnych, w tym w szczególności niestwarzającym zagrożenia przeniesienia chorób zakaźnych i zakażeń.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy określa ogólnie obowiązujące przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, w szczególności dotyczące obiektów budowlanych, pomieszczeń pracy, procesów pracy oraz pomieszczeń i urządzeń higieniczno-sanitarnych (Obwieszczenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 sierpnia 2003 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy – Dz. U. z 2003 r., poz. 1650, z późn. zmianami).

Ww. Rozporządzenie określa wymagania w zakresie należytego zachowania czystości, oddzielnych pomieszczeń sanitarno-socjalnych dla pracowników gastronomii, posiadania przez osoby zatrudnione ważnych książeczek zdrowia, a przez zakład książki kontroli sanitarnej, odpowiedniego zaopatrzenia w wodę, osobnych pomieszczeń na brudną i czystą bieliznę, okresowej dezynfekcji koców, pościeli, materacy itp. oraz zaopatrzenia w niezbędne środki czystości, a także posiadania apteczki pierwszej pomocy.

4. Elementy zagospodarowania

4.1. Stanowiska obozowania

Teren stanowisk obozowania stanowi podstawowy element zagospodarowania campingu. Teren ten powinien być tak usytuowany, aby zapewniony był dogodny i bezkolizyjny dojazd do wszystkich stanowisk. Pojedyncze stanowiska lub ich grupy w miarę możliwości powinny zostać wydzielone (np. pasami zieleni). Powierzchnia pojedynczego stanowiska obozowania zależy od kategorii campingu.

Stanowiska obozowania

Stanowiska obozowania na campingu dzielą się na stanowiska:

- pod namioty,
- dla samochodów z przyczepami samochodowymi,
- dla samochodów mieszkalnych (camperów).

Przy wyborze terenu pod stanowiska obozowania należy brać pod uwagę walory topograficzne i krajobrazowe terenu, a także wykorzystać istniejące, naturalne zadrzewienie.

Załącznik nr 3 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie określa wymagania dla stanowiska obozowania w poszczególnych kategoriach campingów.

W kategorii *** i kategorii **** stanowiska obozowania lub grupy stanowisk obozowania powinny być wydzielone. Stanowiska lub grupy stanowisk powinny oddzielać zieleń. Zgodnie z wymogami, na campingu kat. **** grupy stanowisk lub poszczególne stanowiska powinny być dodatkowo ponumerowane.

4.2. Urządzenia higieniczno-sanitarne

Urządzenia higieniczno-sanitarne należą do podstawowych urządzeń na campingu i powinny znajdować się w pawilonie sanitarnym w centralnym punkcie campingu, tak, aby dojście z każdego stanowiska było możliwie niedalekie. Odległość dojścia użytkowników do sanitariatów (umywalk, toalet i natrysków) nie powinna przekraczać 200 m, a w przypadku campingów trzy- i czterogwiazdkowych – 100 m. Jeżeli teren campingu jest rozległy, to na tym terenie powinno być kilka pawilonów sanitarnych. Pawilon sanitarny powinien zawierać: ustępy, umywalnie, pisuary (w części męskiej) i natryski.

Umywalnie, natryski i ustępy na terenie campingu muszą być osobne dla kobiet i dla mężczyzn. W umywalniach należy zapewnić miejsca na przybory do mycia, gniazdka elektryczne dla maszynek do golenia o napięciu 220 V oraz półki i wieszaki na ubrania. Należy przewidzieć co najmniej 1 umywalkę i 1 toaletę dostosowaną dla osób z niepełnosprawnościami. Na campingach kat. *** i kat. **** powinna być zapewniona co najmniej jedna kabina sanitarna dostosowana dla osób z niepełnosprawnościami. Liczba użytkowników przypadających na jedną umywalkę uzależniona jest od kategorii campingu.

Urządzenia higieniczno-sanitarne

4.3. Stanowisko do zlewu ustępów caravaningowych (WC chemiczne)

Załącznik nr 3 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie określa, że na campingu kategorii **** i kategorii *** stanowisko to jest niezbędne.

WC chemiczne

Stanowisko do zlewu ustępów carawaningowych, potocznie zwane „WC chemiczne”, należy urządzić w wydzielonym miejscu (przynajmniej 1 stanowisko na campingu). Ma ono służyć do opróżniania chemicznych toalet (usuwania fekaliów) z przyczep campingowych i samochodów mieszkalnych (camperów).

W związku ze stale zwiększającą się liczbą turystów z samochodami z przyczepami i samochodami mieszkalnymi (camperami) zaleca się, aby na campingach niższej kategorii również instalować stanowisko do zlewu ustępów carawaningowych, choć nie jest to wymogiem obligatoryjnym.

4.4. Kuchnia turystyczna

Kuchnia turystyczna jest nieobligatoryjnym elementem zagospodarowania campingu. Ułatwia ona turystom przebywającym na campingu przyrządzanie i spożywanie posiłków. W skład kuchni turystycznej wchodzi:

1. stanowiska do przyrządzania posiłków wyposażone w zlewozmywaki z ciepłą i zimną wodą, kuchnię elektryczną lub gazową,
2. stanowiska do zmywania naczyń wyposażone w zlewozmywaki z ciepłą i zimną wodą,
3. stanowiska do spożywania posiłków wyposażone w stoły i ławy.

Stanowiska do przyrządzania posiłków

Stanowiska do zmywania naczyń

W kuchni turystycznej podłoga powinna być szczelnie pokryta jednolitą terakotą, łatwo zmywalną, nieprzeziąkliwą, a w podłodze, z uwzględnieniem odpowiednich spadów, umieszczone kratki ściekowe.

W bardzo wielu przypadkach zamiast kuchni turystycznej na campingu instalowane są stanowiska do przyrządzania posiłków i stanowiska do zmywania naczyń, gdyż turyści spożywają posiłki we własnych namiotach, przyczepach lub samochodach mieszkalnych (camperach).

4.5. Punkt pierwszej pomocy

Ważnym elementem na campingu, zwłaszcza pobytowym, jest organizacja tzw. punktu pierwszej pomocy.

Załącznik nr 3 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie określa te wymagania. Ważne jest, aby camping niezależnie od kategorii miał możliwość łączności z pogotowiem ratunkowym lub najbliższym lekarzem.

4.6. Sprzęt przeciwpożarowy i instrukcja bezpieczeństwa pożarowego

Załącznik nr 3 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie określa odpowiednie wymagania przeciwpożarowe. Camping musi dysponować sprzętem przeciwpożarowym i instrukcją bezpieczeństwa pożarowego.

4.7. Drogi i ścieżki dla pieszych

Do terenów komunikacji na campingu należą drogi jezdne, ścieżki piesze i miejsca parkowania pojazdów. Główna droga wewnętrzna ma zapewniać dojazd do wszystkich miejsc usługowych i – w odgałęzieniach – dojazd do pojedynczych stanowisk obozowania. Układ dróg powinien być najprostszym układem komunikacyjnym i umożliwiać bezkolizyjny dojazd do stanowisk obozowania.

Sieć ścieżek pieszych, wyodrębnionych z ruchu kołowego, powinna zapewniać funkcjonalne połączenie stanowisk obozowania z miejscami usługowymi oraz terenami sportu i rekreacji.

4.8. Urządzenia rekreacyjne

Urządzenia rekreacyjne powinny stanowić wyposażenie campingów kategorii od dwóch do czterech gwiazdek. Tereny rekreacji obejmują urządzenia rekreacji plenerowej, aktywnej i biernej – takie jak: sfery ciszy, boiska i tereny do gier i zabaw dla dzieci, tereny sportów wodnych.

Plac zabaw dla dzieci

Tereny rekreacji i sportu muszą znajdować się w odizolowaniu od stanowisk obozowania i muszą być bezpieczne.

Wszystkie zabawki i sprzęty przeznaczone do użytku przez dzieci muszą być atestowane. Urządzenia zamontowane na placu zabaw podlegają, co do zasady, unormowaniom dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (2001/95/WE). Publiczny plac zabaw jest bezpieczny, gdy spełnia wymogi normy PN-EN 1176:2009.

O rodzaju i zagospodarowaniu terenów rekreacji decyduje funkcja campingu. Na campingach o charakterze pobytowym zaleca się urządzenie różnorodnych form rekreacji (boiska, korty tenisowe, place zabaw dla dzieci, kąpieliska itp.). Urządzenie na campingu terenów do różnorodnych form rekreacji sprzyja dłuższemu wypoczynkowi turysty na danym campingu.

4.9. Oznakowanie zewnętrzne i wewnętrzne

Wszystkie campingi muszą mieć oznakowanie wewnętrzne i zewnętrzne.

4.9.1. Oznakowanie zewnętrzne

1. Na drodze głównej

Oznakowanie zewnętrzne wykonywane jest zazwyczaj przez Zarządy Dróg i Mostów przy drogach głównych i najczęściej znajduje się w pewnej odległości od campingu, aby ułatwić turyście dojazd na camping. Oznakowania tego dokonuje się za pomocą odpowiednich znaków informacyjnych D-30 i D-31:

Znak D-30: Obozowisko

*Znak D-31: Obozowisko (kemping)
wyposażone w podłączenia elektryczne*

Nie wyklucza to jednak możliwości wykonania własnych znaków wskazujących drogę dojazdu na camping i umieszczenia ich przy drogach w porozumieniu z Zarządami Dróg i Mostów. Zazwyczaj postawienie takich znaków wiąże się z pewnymi kosztami, ale oznakowanie to ułatwia turystom dojazd na camping.

2. Przy wjeździe na camping

Oznakowanie zewnętrzne wjazdu na camping należy do właściciela campingu i zależy od jego inwencji.

4.9.2. Oznakowanie wewnętrzne

Niezależnie od oznakowania zewnętrznego campingu, bezpośrednio na campingu, najlepiej przy wjeździe na camping lub przy recepcji, należy umieścić na widocznym miejscu tablicę informacyjną zawierającą: nazwę i adres obiektu, numer telefonu, numer faksu i adres poczty elektronicznej, jeżeli camping je posiada, a także kategorię obiektu. Jeśli camping jest członkiem Polskiej Federacji Campingu i Caravaningu, tablica powinna zawierać także numer nadany przez Federację oraz jej logo.

Ponadto na całym terenie campingu dla wygody turystów powinny być rozmieszczone oznakowania informujące m.in. o wyposażeniu, zagospodarowaniu i o usługach, jakie świadczy camping turystom oraz wskazujące rozmieszczenie obiektów znajdujących się na campingu.

Przykład tablicy informacyjnej na campingu

Oznakowanie wewnętrzne

4.10. Pozostałe urządzenia

4.10.1. Urządzenia obligatoryjne

Zgodnie z załącznikiem nr 3 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie campingi kategorii cztero- i trzygwiazdkowej powinny dodatkowo posiadać:

- stanowisko do prania – wyposażone w pralkę automatyczną,
- stanowisko do prasowania – składające się z niewielkiego pomieszczenia wyposażonego w żelazko i w deskę do prasowania,
- stanowisko do suszenia bielizny.

4.10.2. Urządzenia fakultatywne

Bardzo wiele campingów, zwłaszcza te położone w regionach atrakcyjnych turystycznie, poszerza zakres usług, aby w ten sposób powiększyć frekwencję. Najczęściej właściciele campingów organizują: stanowisko na ognisko lub grill, saunę, fitness wewnętrzny lub zewnętrzny.

5. Budowa obiektów na campingu

5.1. Recepcja

Zasadniczym budynkiem na campingu jest recepcja, która powinna być w odrębnym pomieszczeniu i w której pracownicy przyjmują turystów, ewidencjonując ich dane, wyznaczają miejsce postojowe i ewentualnie przyjmują w depozyt pieniądze, kosztowności lub przechowują bagaż, ponieważ przechowalnia bagażu, pieniędzy i rzeczy wartościowych gości powinna być na każdym campingu.

W trzy- i czterogwiazdkowych campingach personel na każdej zmianie powinien znać co najmniej jeden język obcy. Do obowiązków recepcjonistów należy także udzielanie informacji na temat usług, jakie oferuje camping, a także informacji o walorach turystycznych i krajoznawczych regionu.

Usytuowanie budynku recepcji powinno umożliwiać wgląd recepcjonistów na wjazd i wyjazd, a także w miarę możliwości na cały teren campingu. Recepcja campingu powinna zatem znajdować się w niedalekiej odległości od wjazdu z widokiem na bramę wjazdową i cały camping.

Wielkość i zabudowa recepcji jest sprawą dowolną projektanta, niemniej zaleca się, aby czynności meldunkowe dokonywane były wewnątrz budynku, a nie na zewnątrz przy okienku.

W zależności od położenia campingu budynki recepcji mogą stylizacją dopasować się do otoczenia. Podnosi to wygląd recepcji i sprawia mile wrażenie dla turysty.

5.2. Świetlica

Świetlica jest miejscem, gdzie turyści mogą przebywać w razie niepogody lub wieczorami, np. oglądając telewizję lub czytając prasę.

Wyposażenie świetlicy zależy od kategorii campingu. Zgodnie z minimalnymi wymogami określonymi w Załączniku nr 3 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie, campingi kategorii trzy- i czterogwiazdkowej muszą posiadać świetlicę wyposażoną co najmniej w telewizor, radio i prasę, natomiast campingi dwugwiazdkowe mogą mieć zamiast świetlicy jedynie zadaszenie, a na campingach jednogwiazdkowych nie wymaga się w ogóle posiadania świetlicy.

5.3. Baza stała

Ważnym elementem na campingu jest baza stała (hotele, domki turystyczne, pawilony, pokoje gościnne itp.), ale jest to element fakultatywny, uzupełniający. Decyzja o jej budowie zależy wyłącznie od właściciela campingu i od jego planu biznesowego, uwzględniającego celowość budowy tej bazy na campingu. Wielkość, kształt i rodzaj bazy stałej są sprawą dowolną właściciela campingu i projektanta.

Wymagania co do wyposażenia bazy stałej na campingu określa wcześniej wspomniany Załącznik nr 3 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie.

Baza stała na campingu

6. Pozostałe

6.1. Parking przy recepcji

Przed recepcją campingu powinien znajdować się parking niezbędny do zatrzymania pojazdów na czas meldowania się gości.

Minimalna powierzchnia parkingu przy recepcji zależy od kategorii danego campingu.

6.2. Dodatkowe wymagania uwzględniające potrzeby osób z niepełnosprawnościami

Przy budowie na campingu obiektów kubaturowych (recepcji, pawilonu sanitarnego, kuchni turystycznej i świetlicy) należy uwzględnić możliwość korzystania z nich przez osoby z niepełnosprawnościami. Zaleca się zatem wykonanie podjazdów, osobnej kabiny w sanitariatach (może być wspólna z natryskiem) oraz osobnego stanowiska do przyrządzania posiłków. Budowę ww. urządzeń należy wykonać zgodnie z normami prawa budowlanego, zwracając uwagę na konieczność dostosowania urządzeń i wjazdu do pomieszczeń dla osób na wózkach inwalidzkich (szerokość wjazdu, wysokość urządzeń, usytuowanie WC, umywarek itp.).

Minimalne wymagania w zakresie dostosowania obiektów hotelarskich do potrzeb osób z niepełnosprawnościami określa Załącznik nr 8 do Obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 26 października 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Gospodarki

i Pracy w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie (Dz. U. z 2017 r., poz. 2166).

Dostosowanie campingu dla osób z niepełnosprawnościami

7. Usługi

7.1. Usługi gastronomiczne

Świadczenie usług turystycznych nieodłącznie wiąże się z działalnością tzw. gastronomii otwartej, czyli mającej ogólnodostępny charakter. Obowiązek posiadania zakładów gastronomicznych dotyczy tylko campingów czterogwiazdkowych, jednak w interesie prowadzącego camping jest posiadanie takiego zakładu na swoim terenie, o ile nie znajduje się on w bezpośrednim sąsiedztwie campingu.

Zakłady gastronomiczne to: restauracje, bary, bufety, jadalnie, kawiarnie oraz tzw. punkty małej gastronomii. Z reguły są one nastawione na świadczenie usług gastronomicznych zarówno turystom indywidualnym, jak i grupom wycieczkowym, często przyjmują również turystów i gości z zewnątrz.

Zakłady gastronomiczne muszą spełniać określone wymagania sanitarne. Niedopełnienie obowiązku zapewnienia należytego stanu sanitarnego i higieny w produkcji i sprzedaży środków spożywczych stanowi wykroczenie z art. 110-113 Kodeksu wykroczeń.

Umowa o usługi gastronomiczne jest umową nienazwaną. Ze względu na jej mieszany charakter, w którym wyraźnie dominują kwestie związane z zamówieniem przez klienta określonych dań i napojów, do tej umowy znajdują zastosowanie przede wszystkim przepisy Kodeksu cywilnego o umowie sprzedaży oraz Ustawy z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r., poz. 827) oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2019 r., poz. 1145).

7.2. Usługi rekreacyjno-sportowe

Świadczenie usług turystycznych nieodłącznie wiąże się z podniesieniem oferty wypoczynkowej poprzez przygotowanie dla turystów całej gamy usług, które uatrakcyjnią ofertę campingu i zachęcą turystę do dłuższego pozostania na campingu. Rodzaj usług zależy od lokalizacji campingu. Campingi położone nad akwenami przygotowują dla gości usługi związane z uprawianiem turystyki wodnej, takie jak: wypożyczalnia sprzętu wodnego (kajaki, łódki, rowery wodne) itp.

Inne campingi proponują wypożyczalnię rowerów i sprzętu turystycznego, SPA, fitness, czy korzystanie z własnego basenu kąpielowego oraz z kortu tenisowego.

Basen kąpielowy na campingu

Kort tenisowy na campingu

7.3. Inne usługi

Wiele campingów oferuje turystom korzystanie z sauny, a także organizuje szkoły surfingu oraz oferuje turystom możliwość przechowania przez zimę przyczep na campingach, co znajduje uznanie u turystów.

8. Kategoryzacja

Po zakończeniu budowy campingu – jeszcze przed przystąpieniem do jego eksploatacji – właściciel jest zobowiązany do uzyskania zaszeregowania obiektu do odpowiedniego rodzaju i kategorii. Zgodnie z art. 35.1 Ustawy o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 238) camping może świadczyć usługi hotelarskie (przyjmować gości), jeśli spełnia wymagania co do wielkości obiektu, jego wyposażenia oraz zakresu świadczonych usług, ustalone dla rodzaju i kategorii, do których obiekt został zaszeregowany, oraz spełnia wymagania sanitarne, przeciwpożarowe i inne określone odrębnymi przepisami.

Na podstawie art. 38.1 ww. Ustawy, zaszeregowania campingu do odpowiedniej kategorii dokonuje, kategorię ustala oraz ewidencję campingów prowadzi marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce położenia campingu.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Sportu i Turystyki z 26 października 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie, zaszeregowanie obiektu do odpowiedniej kategorii następuje na pisemny wniosek właściciela campingu skierowany do właściwego terytorialnie urzędu marszałkowskiego. Wzór wniosku znajduje się w każdym urzędzie marszałkowskim.

Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę lub nazwisko i imię oraz adres przedsiębiorcy świadczącego usługi hotelarskie w obiekcie objętym wnioskiem;
- 2) numer Identyfikacji Podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) albo numer wpisu do ewidencji działalności gospodarczej – o ile taki posiada;
- 3) pełną nazwę obiektu, jeżeli usługi będą świadczone z użyciem nazwy własnej obiektu;
- 4) nazwę lub nazwisko właściciela obiektu, adres, telefon, faks itp.

Do wniosku należy dołączyć:

1. Opis obiektu

- a) wypełniony arkusz oceny potwierdzający stopień spełnienia przez obiekt hotelarski wymagań dla rodzaju i kategorii, o które ubiega się wnioskodawca;
- b) wypełniony arkusz potwierdzający spełnienie wymogów dotyczących przystosowania obiektu dla osób z niepełnosprawnościami.

2. Dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań:

- a) budowlanych (książka obiektu budowlanego),
- b) przeciwpożarowych - opinia właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej;
- c) sanitarnych - opinia właściwego miejscowo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

Załączniki należy składać w oryginałach, odpisach dokumentów poświadczonych urzędowo przez organ, który dany dokument wydał, lub kopiach potwierdzonych notarialnie.

W przypadku niezastosowania się do wyżej wymienionych procedur dotyczących kategoryzacji campingu obiekt nie będzie mógł używać nazwy „camping” lub „kemping”.

Dopiero po otrzymaniu decyzji kategoryzacyjnej, zgodnie z aktualnie obowiązującym nazewnictwem dozwolone jest używanie zamiennie nazwy „camping” lub „kemping”.

W przypadku używania nazwy „camping” lub „kemping” bez kategoryzacji właścicielowi obiektu grozi kara wymieniona w Kodeksie Wykroczeń.

Artykuł 60 Kodeksu Wykroczeń stanowi:

- § 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą bez wymaganego zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub bez wymaganej koncesji albo zezwolenia, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.
- § 2. Tej samej karze podlega, kto nie dopełnia obowiązku zgłaszania do ewidencji działalności gospodarczej zmian danych objętych wpisem.

9. Regulacje prawne

Aktualnie obowiązujące regulacje prawne przydatne przy budowie campingów:

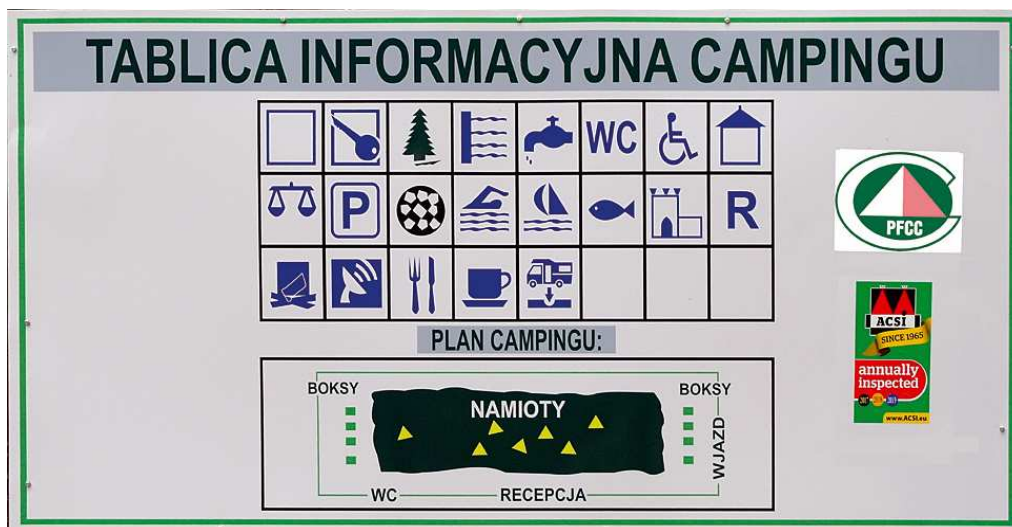
1. Ustawa o swobodzie gospodarczej (Dz. U. z 2017 r., poz. 2168 – tekst ujednolicony).
2. Ustawa o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 238 – tekst ujednolicony).
3. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie (Dz. U. z 2017 r., poz. 2166 – tekst jednolity).
4. Ustawa o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2361 – tekst ujednolicony).
5. Ustawa „Prawo budowlane” (Dz. U. z 2019 r., poz. 1186 – tekst ujednolicony).
6. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 – tekst ujednolicony).
7. Ustawa „Prawo ochrony środowiska” (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 – tekst ujednolicony).
8. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r., poz. 1145 – tekst jednolity).
9. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r., poz. 1065 – tekst jednolity).
10. Ustawa o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2017 r., poz. 2213 – tekst jednolity).
11. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1403).
12. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2019 r., poz. 67).

13. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r., poz. 1650 – tekst jednolity).

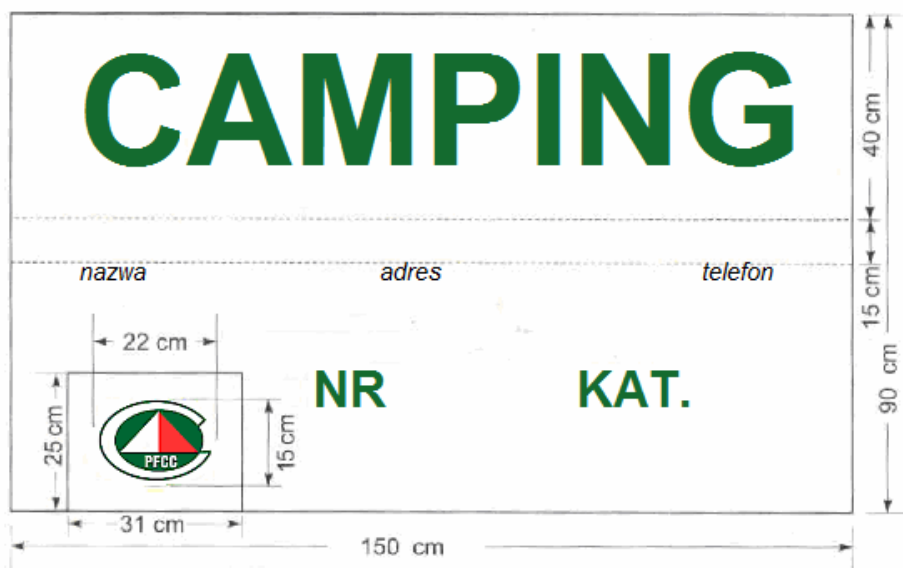
10. Załączniki

10.1. Wzór tablicy zewnętrznej campingu

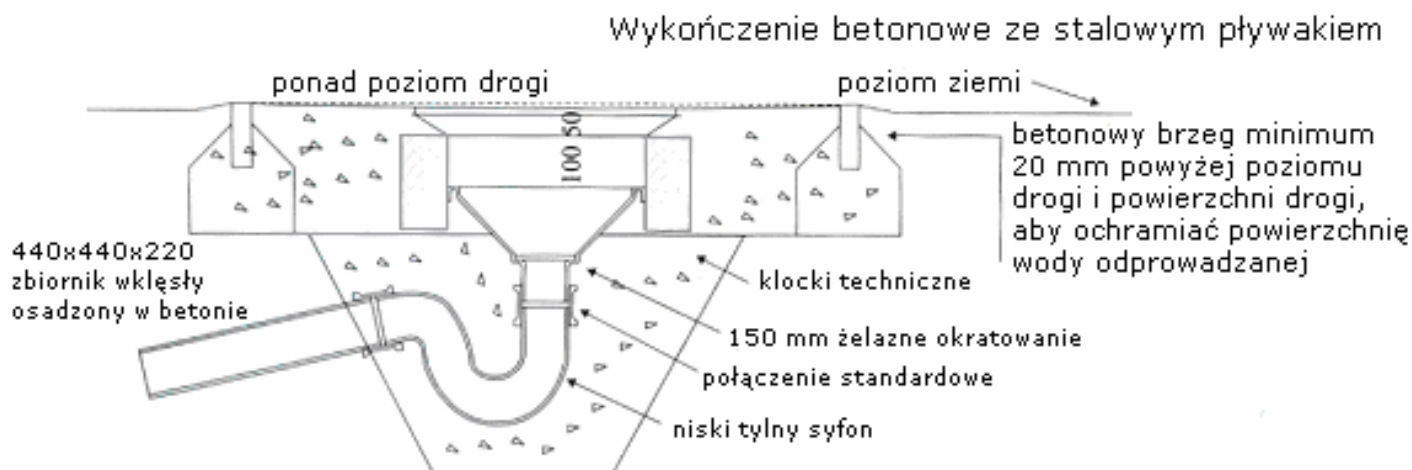
- przykład

- wymiary

10.2. Stanowisko do zlewu ustępów carawaningowych (WC chemiczne)

10.3. Przykładowy regulamin pobytu

Regulamin pobytu

§ 1.

1. Doba na campingu rozpoczyna się o godz. i trwa do godz. dnia następnego.
2. Cisza nocna obowiązuje od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰ następnego dnia.
3. Osoby niezameldowane na campingu mogą przebywać na jego terenie od godz. 8⁰⁰ do godz. 22⁰⁰ po uprzednim zgłoszeniu tego faktu w recepcji campingu.
4. Camping może odmówić przyjęcia gościa, który podczas poprzedniego pobytu rażąco naruszył regulamin campingu wyrządzając szkodę w mieniu campingu, gości lub szkodę na osobie gościa, pracownika campingu albo innych osób przebywających na campingu lub też w inny sposób zakłócił spokojny pobyt gości lub funkcjonowanie obiektu.

§ 2.

1. Camping gwarantuje turystom korzystanie z urządzeń o standardzie zgodnym z posiadaną kategorią. W przypadku zastrzeżeń dotyczących jakości usług, turysta jest proszony o jak najszybsze zgłaszanie ich w recepcji.
2. Camping zapewnia:
 - warunki pełnego i nieskrępowanego wypoczynku gościa,
 - bezpieczeństwo pobytu, w tym bezpieczeństwo zachowania tajemnicy informacji o turyście,
 - profesjonalną i uprzejmą obsługę w zakresie świadczonych usług,
 - usługę sprawną pod względem technicznym; w przypadku wystąpienia usterek, które nie mogą być usunięte, camping dąży starań, aby w miarę posiadanych możliwości zmienić pokój lub w inny sposób złagodzić niedogodności.

§ 3.

1. Turysta ponosi odpowiedzialność materialną za wszelkiego rodzaju uszkodzenia lub zniszczenia przedmiotów wyposażenia i urządzeń technicznych campingu powstałe z jego winy oraz z winy odwiedzających go osób.
2. Ze względu na bezpieczeństwo przeciwpożarowe zabronione jest używanie w pokojach campingu żelazek elektrycznych i innych podobnych urządzeń niestanowiących wyposażenia pokoju.

§ 4.

1. Camping ponosi odpowiedzialność za utratę lub uszkodzenie rzeczy wniesionych przez osoby korzystające z jego usług w zakresie określonym przepisami art. 846-849 Kodeksu Cywilnego, o ile strony nie postanowiły inaczej.
2. Turysta powinien zawiadomić recepcję campingu o wystąpieniu szkody niezwłocznie po jej stwierdzeniu.
3. Camping zapewnia bezpieczne przechowywanie zdeponowanych rzeczy wartościowych.
4. Camping nie ponosi odpowiedzialności za rzeczy wartościowe, których nie oddano do depozytu, pozostawione w przyczepach campingowych, campobusach, namiotach i pokojach.

§ 5.

Na campingu mogą przebywać zwierzęta domowe, przy czym opiekun powinien posiadać aktualne świadectwo szczepień ochronnych, a w przypadku psów – kaganiec i smycz.

Życzymy miłego pobytu.

Opracowanie i wykonanie:

POLSKA FEDERACJA CAMPINGU I CARAVANINGU

02-620 WARSZAWA ul. Puławska 102/2

tel. 22 810 60 50

biuro@pfcc.eu, www.pfcc.eu

zdjęcia: archiwum PFCC

Dofinansowano ze środków Departamentu Turystyki

Ministerstwa Sportu i Turystyki

Ministerstwo
Sportu i Turystyki

Warszawa 2019

ISBN 978-83-942540-9-4